

CENY V DM DM-Preis

AUS UNSEREM ANGEBOT
Tschechische Literatur
Czech Literature

Česká původní próza:

- BAAR, J.S.: Jan Cimbur. Jihočeská idy-
la o vesnickém siláku, až s podivem
málo vydávaný Baarův román. 19,50
BAAR, J.S.: Lasy. 15,50
BASS, Eduard: Letáky, satiry, verše,
plsníčky. 1955. 14,50
BENEŠ, K.J.: Past. Z odboje, past ge-
stapa v podobě agentky. Zfilmováno. 14,-
Od K.J. Beneše i E. Basse máme jednoli-
vé další knihy.
BERNARDINOVÁ, Eva: Dobré slovo. Po bás-
ních prvá prózaická prvotina autorky
naroz. 1931. Vydáno 1975. 8,-
BREISKY, Arthur: Triumf zla. Jedna
z pozoruhodných knih dekadentního au-
tora, který údajně zahynul ve výťahu
v USA r. 1910. Kniha mohla po dlouhé
době vyjít v krajském nakl. r. 1969, ori-
ginál je dnes nedostupný, nabízíme váz.
t.j. kartonovanou fotokopii. 15,-
ČAPEK, Karel: Anglické listy. Jedno
z početných vydání, které je však za-
jímavé tím, že vyšlo u angl. firmy Česky
v Londýně r. 1951. Váz., ilustr. 12,-
ČAPEK, K.: Na břehu dnů. 19,-
ČAPEK, K.: Povídky z jedné a z druhé
Kapsy. Nové vydání tištěné z obou stran,
ilustr. Cyrilem Boudou. 1978. 19,-
Od Karla Čapka máme celou řadu knih,
i v německých překladech.
ČERNÁ kniha města Velké Bíteše. 15,-
DUDEK, SUCHÝ: Houpačka pro 17. 8,50
ERBEN, Václav: Paměti českého krále
Jiříka z Poděbrad. 1977. 218 s. Volné
samost. pokrač. předchozího Erbenova ro-
mánu, forma fiktivních zápisů. 12,-
FRANCOUZ, Pavel: Dívka, na které nezá-
leželo. Povídky. 1979. 8,-
FRIG, František: Mysliveckou stezkou.
Z Jeseníka. váz. 20,-
FRÝD, Norbert: Don Juan jde do divadla.
První vydání vyšlo r. 1942. 9,-
FRÝD, N.: Tři nepatrní muži. Pan Lučavka,
Sloup vody, Rukama nevinosti. Edice
Klíč. 1978. 264 str. Příběhy podvodného
jasnovíde, muže s výčitkami viny a
kontrolora pojišťovny. 12,50
FUKS, Ladislav: Návrat z žitného pole.
Psychologická novela, po r. 1948. 9,50
FUKS, I.: Pasáček z doliny. 12,-
HÁLEK, Vítězslav: Z Amora deníku. Po-
vídka a korespondence klasika. váz. 9,-
HANIBAL, Jiří: Narozeniny. Oblíbený
režisér dětských filmů vypráví herec-
ký příběh. 9,-

HAŠEK, Jaroslav: Maloměstský pitaval. 11,-

HAŠEK, Jar.: Lidožroutská historie a
druhý dekameron. 1979. 9,-

HAŠEK, J.: Větrný mlynář a jeho dcera.
Kabaretní scény. 18,50

HAŠKOVÁ, Lenka: Pražské poprašky. 1971.
10,50

HERBEN, Jan: Hostišov. 7. vyd. Praha,
Družstevní práce 1949. 324 str. 20,-

Různá vydání.

HORYNA, Václav: Rouhači a smíškové.
Portréty velkých osobností českého
národa, m.j. Prokop Diviš, B. Němcová,
KHB, Ant. Dvořák, Klicpera, Malát. 15,-

HOLUB, Ota: Pět minut před půlnocí.
Nacistické akce proti Československu.
kart. 12,-

HRABÁK, JERÁBEK: Průvodce po dějinách
české literatury. Obsáhlejší svazek.
Ed. Pyramida. váz. 28,-

HRABAL, Bohumil: Krasosmutnění. 14,-

HRABAL, Boh.: Postřižiny. váz. 13,-
kart. pouze 7,-

HRABAL, Boh.: Jak jsem obsluhoval
anglického krále. Exilové vydání.
Dosud šířeno v Praze v opisech. 18,-

HRABAL, Boh.: Městečko, kde se zasta-
ví čas. Exilové vydání. 15,50

HRABAL, Boh.: Příliš hlubná samota.
Exilové vydání. Köln 1980. 92 str. 18,-

HYNEK z Poděbrad: Spisování slavného
Frejře. 25,-

CHUDOBÁ, Léta s pihovatou pannou. 11,-

IVANOV, Miroslav: Vražda Václava, kni-
žete českého. Ivanovy historické re-
konstrukce vyvolávají - doložené la-
boratorními výzkumy - vždy velký roz-
ruch. kart. 13,50

JOHN, Jaromír: Honza Cibulků. Jarma-
reční ševcovský román oblíbeného au-
tora Večerů na slavníku. váz. 17,50

KAPEK, Miroslav: S Elvírou v lázni.
Brotický román normalizátora. 8,-

KAPEK, Miroslav: Zajiček. 19,50

KAPLICKÝ, V.: Kdo z koho. Z doby vlády
Jagellovců v Čechách, již Čechy. 13,-

Od Aloise Jiráska máme celou řadu knih.
Také antikvární-předválečná vydání.
Nabízíme Bratrstvo-3 díly. Také školní
kart. vydání Staré pověsti české. 7,-

KNAP, Josef: Vzdálená země. 1969. Autor,
naroz. 1903 byl v druhém spisovatelském
procesu 1952 odsouzen na 11 let těžké-
ho žaláře /viz Kratochvíl Žalují/ 15,-

KONRAD, K.: Epistoly k nesmělým milen-
cům. Úsměvná, humorná knížka. 7,50

KOTULOVÁ, E.: Kalendář aneb kniha o věc-
nosti a času. 14,-

Detektivky:

/přijde vhod před dovolenou/

- Bureš, R: Případ Tristan. 10,-
 Collins, W: Žena v bílém. 14,-
 Collins, W: Strašidelný hotel. 6,-
 Doyle, Arthur Conan: Pes baskervill-
 sky. váz. 14,50
 Erpenbeck: Mrtvý na trůně. 10,50
 Felissatti-Pittorru: Římské aféry. 12,20
 Fenwicková, E: Divoženka. Američ. 8,-
 François: Nervy, dražby. 19,50
 Gilbert, M: Totožnost neznámá. 9,50
 Hey, R: Auděličkář, a spol. 13,80
 Innes, M: Hamlete, pomsta! Angl. 13,-
 Kačírková, Eva: Po sezoně se nevraž-
 dí. Tři detektivky. Smaragd. 14,50
 Kolářová: Případ černé a bílé holubi-
 ce. 9,50
 Laborde, Jean: Velký případ. 11,50
 Lahoda: Hon na medvídku. 8,-
 Lem, St: Rýma. Ed. Kapka. Hrdinou je
 amer. kosmonaut, kt. pátrá v Evropě
 po zřehad. smrti 9 mužů. 8,-
 Pašek, Miro: Ostrov krásy. Ilustr.
 Kriminální z Korsiky. 15,50
 Pavon: Předtucha komisaře Plinia. 9,50
 Pfeiffer: Mrtvá ramena. 10,-
 Pilhes, R. V: Panika u hřbitova Pére-
 Luchaise. 14,80
 Le Roy, Eugène: Konec zámku Herm.
 2 francouz., příběh mstitelů, po Na-
 poleonově pádu, román vznikl r. 1900.
 Perigordsky "Robin Hood" 11,50
 Scortia, R: Prometheus v plamenech.
 19,80
 Simonon, G: Vlák. Měsíční úžeh. Vlák
 je z doby okupace, druhý se odehr.
 ve franc. kolonii. 1979. 240 s. 12,-
 Sjöwalllová, M a Per Wahlöö: Saffles-
 ké bestie. Ze švédského. 1978. 9,50
 Sjöwalllová aj.: Noční autobus. 16,-
 Teyová, J: Skandál v Milfordu. 12,20
 Vachek, Emil: Devatenáct klavírů. Ryze
 česká detekt. s klubičkem kontra hen-
 leinovi na Karlovarsku. 8,50
 Vajnerovi: Jízda smrti. 10,80
 Wahlöö, Per: Pověření k sebevraždě.
 Švédská detekt. zfilmována. 11,50
 Walldorf, Hans: Červená slonovina.
 Z fotbal. mistrovství světa 1974. 9,-
 Wellershoff: Pozvání všem. 9,-
 Winnington, Alan: Košičí oči. Ed. Na-
 pěti. Z angl. 1979. 207 s. 10,-
 Winter, Antonín: Herodesův stín a
 házka na třináctku. Ed. Napětí. 13,50
 Zlámaný, Svatopluk: Hra na slepou há-
 du. Tři detektivní příběhy. Smaragd.
 Vraždy v malých čes. lázních. 1979. 14,50

Ukázka z knihy "Úsměvy Jana Masaryka"
 vyšlé r. 1969 a stažená po normalizaci
 z knihoven, v knihkupectvích hned
 rozebrána. Ilustr. kart. 17,-

Pozor, je tu žena

V porevoluční vládě se poprvé v našich dějinách objevila žena. Ministrýni výživy a potravinářského průmyslu se stala Ludmila Jankovcová.

Ostatním členům vlády, téměř mužským, to v prvních týdnech dělalo jistě potíže. Byla to přece jen zásadní změna, mít mezi sebou ženu. Už tu nebyla ta volnost projevu, jaká mezi muži bývá, zvláště v kuloárech. Některé tvrdší výrazy bylo nutno zjemňovat, ve všech začala fungovat jakási vnitřní slušnostní cenzura. Zároveň však se ohla-žovalo i jakési stoupající napětí.

Jednou při zasedání vlády měl slovo Jan Masaryk. Mluvil déle než obvykle, až najednou mu přišlo podívat se na hodinky. Zarazil se a zkrátil závěr svého projevu do dvou vět.

„Koukám, že už je půl jedenácté, uděláme si přestávku.“ řekl. „V tuhle dobu jsem vždycky říkával — hoši, děm se vychcat — ale co mám říct teď, když je tu Jankovcová?“

(Poznámka: Ohledně této historky měl pisatel malou debatu s jednou starou známou Jana Masaryka, takto velmi jemnou, inteligentní a distinkovanou dámou. Pisatel si jaksí netroufal reprodukovat v knize tak silný výraz, jaký je v této anekdotě, a ptal se, neměl-li by jej nahradit výrazem jemnějším, například slovem „vyčurat“.)

Dáma se zasmála:

„Tohle slovo Jana Masaryka neshodí ani mu cti neubere. On se někdy tak gargantuovsky vyjadřoval a on jediný si to také mohl dovolit. A ohledně toho náhradního výrazu „vyčurat“, to by Jan Masaryk, jak jsem ho znala, nikdy nevyslovil. Takové slovo by se mu totiž opravdu zdálo sprostě!“

Přinášíme reprodukce dvou autonelepek. Prvá černobílá, podlouhlá byla vydána již ve 2. vydání v Kanadě a je určena k bojkotu Olympiády v Moskvě. Samolep. Cena DM 2,- Formát 25x8 cm.

Další autonelepka, která vychází u nás již ve 4. vyd. je FREE CS, barevná, samolepicí, formát 8x8 cm. Cena DM 3,-

**BOYCOTT
 MOSCOW
 OLYMPICS**

Stále nabízíme:

Šimek-Grossmann: Besídka zvláštní školy. Ilustr. J. Šlitr. 1969. kart. 10,50

Kazety s "Plastic People"

Pašije. 60 minutová kazeta nahrána tajně na Hradečku u Václava Havla. "Když je člověku dvacet, chce se mu hnusem zvracet" ... 16,-

Politische Prozesse:

Loebl, Eugen: Die Aussage. Hintergründe eines Schauprozesses. Stuttgart 1978. 252 S. 26,-

LOEBL, Eugen: My Mind on Trial. Englische Ausgabe. 28,-

LOEBL, Eugen: Trýzen svedomia. Toronto 1979. 236 S. Slowakisch. kart. 18,-

LONDON, Arthur: Ich gestehe /Doznání/. Restverkauf. 1970. 464 S. geb. 12,-

PELIKAN, Jiří /Hrsg./: Pervetierete Justiz /Kolderova zpráva, která nikdy nevyšla knižně v češtině/. Bericht der Kommission des ZK der KPTsch über die politischen Morde und Verbrechen in der Tschechoslowakei 1949-1963. 206 S. Restverkauf, pouze u nás v Dialogu, odkoupili jsme zbytek nákladu. 9,-

PELIKÁN, Jiří: Zakázaný dokument. /Pillerova zpráva, pronesená na Západ navazující na Kolderovu zprávu/. Zpráva komise ÚV KSČ o polit. procesech a rehabilitacích 1949-68. Řím 1970. 320 str. kart. 12,-

SLANSKÁ, Josefa: Bericht über meinen Mann. Die Affäre Slanský. 252 S. 12,-
Výprodej zbytku nákladu, který jsme odkoupili. Česky pouze na str. LN.

Jahr 1968: Auswahl

PELIKÁN, Jiří: Ein Frühling, der nie zu Ende geht. 332 S. 29,80

PELIKAN, Jiří: Panzer überrollen den Parteitag. Protokoll u. Dokumente des 14. Parteitages der KPTsch am 22.8.68. Wien. 320 S. Restverkauf. 10,-

Tanky proti sjezdu. Česky. 6,-

SAGER, P /Hrsg./: Prag 1968-Analyse. Bern, SOI 1968. 166 S. 12,-

SAGER, P: Prag 1968.Dokumente. 12,-

HAERF, H: Die Ereignisse in der Tschechoslowakei vom 27.6.1967 bis 18.10.1968. Ein dokument. Bericht. 320 S. 25,-

PACHMAN, Luděk: Was in Prag geschah. Illusionen und Tatsachen aus der Ära Dubček. 1978. 5,90

ŠTĚPANEK-STEMMER, M: Der wahre Dubček. Woran der Prager Frühling scheiterte. Köln 1978. 190 S. kart. 32,-

Autor žije dnes v Izraeli, byl důstojníkem Svobodových armád.

Das tschechische Schwarzbuch /Černá kniha, vydaná pro vnitřní potřebu

11st.ustaven ČSAV/. Die Tage vom 20. bis 27.8.1968. 1969. 368 S. 20,-

Jedete na dovolenou?

Samozřejmě. Potřebujete plány, průvodce, automapy! Opatříme z německého trhu. Napište, které země!

Kinderbücher - Übersetzungen:

Možná, že si vyberete, at už pro Vaše děti nebo i pro Vás /mnoho dospělých čte rádo pohádky/. Následující knihy jsou tištěné Artii v Praze, mají větší formát, jednotnou cenu /14,80/ a celostránkové barevné ilustrace českých a slovenských výtvarníků. Tedy i vhodný dárek ...

ANDERSEN, H.CH.: Märchen. Illust. Jiří Trnka. Cena v Kodani 68. geb. 14,80
CERNÝ-ČERNÁ-NOVÁK: Gespenster Geschichten. Ill. Jar. Seych. 1976. 14,80

CZAMBEK SAMO: Slowakische Märchen. Ill. Viera Bombová. 1977. 192 S. 14,80

DOBSÍNSKÝ, Pavol: Das Sonnenpferd. Ill. Ludovít Fulla. 200 S. 14,80

DOBSÍNSKÝ, P: Der verwachsene Wald. Ill. L. Fulla. 1976. 203 S. 14,80

ĐURIČKOVÁ, Marie: Die weisse Fürstin. Ill. Miroslav Cipár. 1977. 174 S. 14,80

FRANZOISISCHE MÄRCHEN. Ill. Ota Janeček. 1976. 222 S. 14,80

GLASEROVÁ, E: Italienische Märchen. Ill. V. Sivko. 1976. 206 S. 14,80

GRIMM Bräder: Die Kinder- und Hausmärchen der Br. Grimm. Ill. Jiří Trnka. 1976. 248 S. 14,80

HULPACH, Vladimír: Märchen der Indios. Märchen und Legenden der Indianer Mittel u. Südamerikas. Ill. M. Troup. 14,80

HULPAOH, Vl: Sinbad der Seefahrer. Ill. Vladimír Machaj. 1975. 14,80

ENGLISHISCHE MÄRCHEN. Ill. Ota Janeček. 1976. 212 S. 14,80

HORÁK, Jiří: Der König und sein Narr und andere tschechische Volksmärchen. Ill. Jiří Trnka. 1973. 190 S. 14,80

JIRÁSEK, Alois: Böhmens alte Sagen. Ill. Jiří Trnka u. V. Černý. 14,80

Jedna z nejprodávanějších knih, Staré pověsti české v překladu.

KOSOVÁ, M: Afrikanische Märchen. Ill. Karel Teasig. 1975. 182 S. 14,80

KUBÍN, Josef Stefan: Als noch die Welt voll Teufel war. Ill. Adolf Zabrangský. 1976. 142 S. 14,80

MRŠTIKOVÁ, Marie: Die schönsten Märchen. Ill. Luděk Manásek. 1974. 14,80

NOVÁKOVÁ, Zuzana: Kaukasische Märchen. Grusien, Armenien, Aserbaidschan. Ill. Julie Svobodová. 1977. 200 S. 14,80

JAPANISCHE MÄRCHEN. Ill. Jaroslav Šerých.

ŠIROVÁTKA-LUŽIK: Slawische Märchen. Ill. Mária Zelivská. 1975. 199 S. 14,80

KONDOVÁ, I: Spanische Märchen. Ill. Michael Romberg. 1975. 208 S. 14,80

VLADISLAV, J: Aschenbrödel. Ill. Jiřina Klimentová. Restaufl. 1969. 19,-

VORÍŠKOVÁ, Marie: Zigeunermärchen. Ill. Mila Doležalová. 1975. 14,80

Téměř po 24 letech, od doby jeho vzniku se opět setkáváme s časopisem SVĚDECTVÍ, s jeho prvými, dávno rozebranými a všude hledanými ročníky. Velká většina z nás přišla do exilu v roce 1968-69, Svědectví začínalo v této době již svůj desátý ročník. Dotiskem prvních devíti ročníků se nám dostává do ruky ojedinělý svědek doby, Svědectví stále patří k nejvýznamnějšímu časopisu exilu v české a slovenské řeči, který komentoval, tehdy pro nás z druhého břehu, všechny politické i kulturní události, o nichž jsme četli v cenzurovaném tisku. Připomeňme Slánského, případ Barák, umyslně deformovanou čs. historii např. kolem TGM, Eduarda Beneše, odboje za války a slovenského národního povstání. Ve Svědectví publikovali po dlouhá léta i autoři, kteří dnes žijí v exilu, Škvorecký, Sviták, Lustig aj. Byli zde i příspěvky umlčených a potlačovaných autorů, Teigeho, Durycha, Čepa vedle Hrabala, Linhartové, Halase aj. Ani literatura sousedů nepřišla zkrátka, Pasternak se svým Dr. Živagem, který dodnes nevyšel česky, Dudincev, Jevtušenko nebo uvahy Adama Schaffa.

Svědectví přinášelo i příspěvky k nejstarší české historii /Velkomoravská říše, Čeští benediktíni a pokřesťanství Ruska/, z výtvarného umění, filmu, hudby, ekonomie až po obsáhlou bibliografii. Zde vycházely delší práce Táborského /Benešovy moskevské cesty/, Tigrída /Marx na Hradčanech a Politická emigrace v atomovém věku/.

Např. v roce 1963 hovořila redakce s Jiřím Voskovcem, vedla dialog s pounorovou emigrací, o výhledech Antonína Novotného a antisemitismu.

Časopis, který odebíralo v mnoha exemplářích ÚV KSČ /viz níže uvedený úryvek stranického rozboru/ a za jehož redakci dostal Pavel Tigríd od Novotného 14 let, naštěstí v nepřítomnosti /datované událostmi kolem února 1948/.

REPRINT devíti ročníků přináší i zvláště hledaná poslední čísla, 32 a 33 o č. létu v roce 1967 a trojčíslí 34-36 vydané po delší přestávce v roce 1969 k pražskému jaru 1968.

36 čísel z let 1956-1969 v devíti svázaných ročnících v kartonové /paperback/ upravě.

3.626 stran. Náklad pouze 300 číslovaných výtisků.

Dosud platí subskripční cena pro svazek DM 49,- US dol. 28,- /nový ročník je dnes prodáván v ročním předplatném za DM 36,-/

Každý ročník je nyní opatřen autorským rejstříkem s názvy článků a odběratelé všech devíti svazků dostanou na závěr zdarma svazek s registrem pro prvních deset ročníků /1956-1971/.

Reprint všech devíti svazků vyjde postupně během roku 1980.

(Informace ideologického oddělení ústředního výboru KSČ)

K desátému výročí tohoto časopisu (viz číslo 30/1966) poslal nám čtenář z Prahy *Studijní prameny*, publikaci vydávanou ideologickým oddělením ÚV KSČ pro stranické funkcionáře a již se doporučuje „nerozmnožovat.“ Náš pražský přítel naopak doporučuje, abychom a ní pletičkami učenu a poučenou analýzu *Svědectví*, provedenou pracovníky ideologického oddělení ÚV KSČ, a objevili tak své skromné výročí. Níže tedy nezkrácený text, bez poznámek, jen s prosbou, aby čtenáři nezapomněli, co se pravi na druhé straně obálky každého čísla našeho časopisu: že totiž nikoli všechny články v něm uveřejněné nutně vyjadřují stanovisko redaktoři nebo redakční rady.

STUDIJNÍ PRAMENY

4

PRAHA, ŘÍJEN 1966

VYDÁVÁ IDEOLOGICKÉ ODĚLENÍ ÚV KSČ

Jan pro vlastní potřebu stranického aparátu —
Nerazmnožovat!

Časopis „Svědectví“ je od roku 1956 mluvčím čs. emigrantské skupiny, která se soustředila kolem P. Tigrida a která chce působit na naši ideologickou, kulturní a vědeckou frontu.

Za poslední léta je v obsahu časopisu patrná snaha o zvyšování účinnosti ideologické diverze cestou dovedného přizpůsobování se různým náladám a tendencím u nás a také snaha zlepšit zdroj informací.

Ve své taktice ideologické diverze od roku 1962 zaujal časopis orientaci především na loajální uvažující občany, na členy strany, inteligenci a kulturní frontu. Snaží se neustále zdokonalovat metody svého působení. I když používá i primitivních a otřelých argumentů, jeho hlavním cílem je působit rafinovaně. Z těchto důvodů je i jeho rozbor jak po stránce hlavních ideologických východisek, tak po stránce taktické, jedním z důležitých zdrojů pro zaměření i taktiku naší kontrapropagandy.

Na sklonku padesátých let, kdy časopis začal vycházet, začíná již antikomunistická propaganda pod tíhou poznání, že dosadání primitivní formy jsou ve světle úspěchů světového socialismu stále méně účinné, hledat nový, rafinovanější přístup, od něhož očekává větší úspěch. Přiznacíme pro tento proud je již uznání skutečnosti, že násilný zvrat poměrů v socialistických zemích je nemožný, že socialistické formy života se již vžily, že převládající ideologií mas je ideologie strany, že přímé invokativy na vedoucí činitele jsou neúčinné a přímé výzvy k odporu služební a ke také orientace na přímé vojenské střetnutí mezi oběma tábory je nerealná. Odtud vznikla i snaha hledat novou ideologickou výzbroj, která se kryje pod hesly postupného „vylepšování“ poměrů v ČSSR, která neváhá někdy i ostřeji vystupit proti nejkřiklavějším recidivám studené války, ale která se zároveň snaží využívat všech existujících hospodářských problémů, ideologických diskusí a nedostatků k útokům proti socialistickému zřízení. Tato orientace dostala ustrálený výraz v redakci „Svědectví“ roku 1962, kdy z ní odcelil Jiří Horák a obvinil ji z toho, že se „vzdala nekompromisního boje proti čs. režimu.“

V podstatě jde o pojetí, že přijmout mírové soužití s těmi atributy a požadavky, jak je prosazují socialistické státy, je nepřijatelné pro imperialismus, stejně jako je nepřijatelná realita marxismu-leninismu jako (třídní nepřátelské) ideologie. Nelze je však ani globálně odmítnout, protože i kdyby to Západ učinil zcela a úplně, „nešlo by to jinak než válkou“ (23—125.) Právě je nutno hledat takové formy vzájemné koexistence, které by byly výhodnější pro kapitalismus a které by zároveň otvíraly stále větší možnosti pro účinnější ovlivňování jak vývoje mezinárodních vztahů, tak i vnitřní politiky socialistických států. Cílem této politiky je „požadavek, aby přímocí — my chceme, aby všechny dění sovětských občanů šly jako svobodní lidé“ (23—124.) Základní překážkou zde ovšem je existence komunistické ideologie.

Všichni zastánci této koncepce mírového soužití vycházejí shodně z požadavku, že plné odstranění současného rozkolu dvou světů je možno dosáhnout jen zintenzívněním duchovního boje proti marxismu-leninismu. V tomto smyslu je „odideologizování“ budoucího světa „bez rozporů“ stavěno na jednu rovinu s likvidací marxismu jako ideologie. S tím přirozeně souvisí hledání nových metod a taktiky ideologického pronikání, které ovšem vychází z iluze, že v socialistických zemích ještě dnes existují podmínky pro dosažení zvratu ve smýšlení mas a že je možno znovu na základě tohoto „ideologického převratu“ dosáhnout zásadních změn politických.

Pokud jde o taktiku používanou k rozvádění těchto esů v oblasti mezinárodních politických, je kladen důraz — kromě rozvádění teorií říše kapitalismu a socialismu v různých variantách a aplikacích — na intenzivní útoky na některé stěžejní principy socialistické zahraniční politiky.

Na prvním místě je zde snaha propagovat všemi prostředky odcizení ČSSR a jiných socialistických zemí v Evropě od Sovětského svazu pod rouškou vytvoření t. zv. skutečné národního zájmu. „Svěrací kazajka“ primárnosti sovětského vlivu byla sice „uvolněna, ale dosud ji nikdo nesejmul a nepověsil do skříně.“ Jako perspektiva v tomto smyslu je stavěna možnost pomoci dvojí alternativy: buď udržení nebo znovudosažení monolitčnosti a jednoty socialistických sil a zemí a s tím i nový návrat k období kultu osobnosti „do světa koncentračních táborů, robotů, čístelek a donucených doznání“ (22—122), anebo „vnitřní evoluce komunistického světa ve směru ke svobodě a pluralismu.“ Toto ztotožňování boje za jednotu mezinárodního komunistického hnutí s návratem k minulosti tvoří v časopise dnat významnou propagandistickou osu, podle které se přestupuje je jak k hodnocení současné roztržky v mezinárodním komunistickém hnutí, tak i k publikování různých rozdílu v politice jednotlivých socialistických států. Jestliže v hodnocení politiky ČSSR převládá (až na výjimky) umírněnější a skrytější tón, a je též patrná snaha diferencovat propagandistický přístup k jednotlivým socialistickým zemím, jsou zároveň obalována nejostřejší protikomunistická hesla do výpadů proti Sovětskému svazu. V hledání takových druhů výpadů proti sovětské politice je dáována přednost takovým informacím, které jsou časově i obsahově originální, které pocházejí z důvěryhodnějších pramenů, anebo těch, které měly svůj zdroj přímo v některé socialistické zemi (viz např. informace o článku v jugoslávské revui „Dielo“ z ledna a února 1965 o koncen-

tračních táborech v SSSR). V širším smyslu je ústřední nápor veden proti proletářskému internacionalismu vůbec, jako proti „papírové koncepci, nad kterou musí nabyt vrchu „národní a státní zájmy.“ Z těchto pozic jsou řeč vedeny snahy diskreditovat pomoc ČSSR málo rozvinutým zemím a propagování výhod, které by měly vyplýnout pro ČSSR ze začlenění do západoevropské integrace.

Pokud jde o problematiku západního Německa a německou otázku vůbec, distancuje se „Svědectví“ (podobně jako jiné kruhy, které si uvědomily propagační neúnosnost současné západoněmecké politiky) od revanšistických a militaristických sil a podobně i od všech těch emigrantských skupin, které navázaly styk se sudeťskými živly. Na tomto novějším základě se propaguje nutnost středoevropského smíření cestou normalizace vztahů s ČSSR a spatřuje se v ní možnost pro otevření dveří k pronikání do ČSSR. Za možnou cestu k normalizaci je přiznáváno dokonce i přijetí Rapackého plánu. (Tento plán časopis již několikrát propagoval.) Jeho užitečnost je ovšem spatřována v tom, že by mohl poskytnout možnost k „jednání, jež by zahrnovala otázky celé středoevropské oblasti,“ a v tom, že by likvidace obav z vojenského střetnutí mohla být doprovázena zesílením liberalizačních tendencí v ČSSR a jiných socialistických zemích.

Dramatizace generační otázky do formy zásadního politického sporu má umožňovat této na mládež zaměřené propagandě jednak podkořovat jí, pokud jde o její ojedinělé historické poslání, a jednak vyvolávat pocit distancovanosti od veškeré politiky, s níž je starší generace spojena. „Dospělí nám buď lhal, nebo nás tloukli, nebo nás zavírali.“ „Mezi mladými a starými je nepeknostelná propast“ (25—26 44). Skutečnost, že mladá generace nebyla ničím kompromitována, by měla být důvodem k jakémusi pocitu vyloučenosti a k privilegiím takových politických práv, která už nepřísluší starším.

Značné místo v tomto cynickém pojetí „odvahy“ mladých hraje systematické nabádání k povznesení se nad tzv. typické rysy české povahy, kterými jsou prý historicky zděděné pocity malosti, zbabělosti, bázlivosti před vrchností, národní omezenosti a neupřímnosti. Jako protiváha k těmto urážkám je stavěna nutnost návratu k takovým příkladům minulosti, které jsou s to být nápomocny při „reformě.“ Dostí značnou úlohu zde hraje i propagace masarykismu, přesněji řečeno několika z kontextu vytržených hesel, která by měla sloužit dnes jako „program“ pro nové řešení „české otázky“, za tyto ideály je vydávána ideologická snášenlivost, povznesení se nad politiku, hledání nových „ideálů humanitních“ jako tradičních a nezištných „podílů československého státu,“ „odhodlané úsilí o obnovu československé mravní, národní a státní raiisony,“ odvážení „každého materialismu jako špatného“ apod. Tyto výzvy k ideologickým vyletům do minulosti, která zcela vědomě předpokládá povrchnost a popletenost různých pojmů a neznalost našich skutečných národních tradic, byly zvláště rozvinuty ve „Svědectví“ v souvislosti s oslavami 20. výročí ČSSR avšak i jinak tvoří značnou část jeho zaměření. (Smutnou skutečností je, že v č. 22 r. 1963 vyšel i interview s Jiřím Voskovcem, ve kterém jsou hrubě urážky českého národa, a který vyšel souběžně s jeho politicky umírněným interview, který poskytl některým našim listům a také rozhlasu v téže době.)

Ponecháme jiné zaměření mají ty materiály, které mají být určeny těm druhům čtenářů, kteří byli v minulosti nebo jsou dnes více politicky zaangažováni. Zde jde především o vyvolávání nálad zklamání a zbytečnosti jakéhokoli dalšího politického úsilí a práce. Pro tento účel jsou využívány i zřejmě fingoované dopisy „čtenářů v ČSSR,“ ale i takové materiály a dopisy, které mohly být dodány redakci „Svědectví“ od skutečných pisatelů u nás. Převládajícím tónem těchto materiálů je obhajoba ztráty politických perspektiv jako jediného možného východiska, které je možno pro politicky zklamaného člověka volit, aby „jej každý nechal už na pokoji“ nebo aby mohl „hrát svou roli s různou mírou intelektuální nepoctivosti.“ (25—26.)

Otázky smyslu života, životního stylu a světového názoru mládeže jsou vždy spojeny s problémy společenské angažovanosti a političnosti. V tomto smyslu vyniká i rafinovanější druh antikomunistické propagandy zvláště snahou znepůsobit takových zásad, jako je statečnost, zásadovost apod. k propagování buržoazní ideologické platformy, na které by se měl dále rozvíjet antikomunismus. Přitom je ovšem přiznáváno i to, že přímá adresa proti straně a komunismu je často značně skryta, útoky bývají vedeny nepřímě, s předstíráním, že nejde o politiku, ale o morálku, o obnovu národních tradic, nebo dokonce „vylepšení“ socialistického řádu, nebo že je lhostejné, zda někdo „je nebo není antikomunist“ protože jde o probojování jakýchkoli větších ideálů, než kterých je možno dosáhnout v politice.

Příkladem toho, že soudobá forma skrytějšího antikomunismu počítá a přímo vychází z předpokladu neznalosti, neinformovanosti a politické naivnosti, jsou i způsoby, jakými operuje s otázkami dogmatismu a revisionismu. Hlavním smyslem úvah na tom téma je snaha dokazovat, že za celou dobu existence marxismu není již vůbec možné dnes — v době, kdy se socialismus v řadě zemí stal státní mocí — rozhodovat o tom, kde je skutečná podstata Marxova učení. Toto rozhodování musí být vždy jen odrazem sporů v „bloku,“ zatímco skutečný „rozvoj“ marxismu prochází ze zdola, rozvojem tvůrčího myšlení a politické odvahy všech, kteří se domáhají větší svobody v oblasti umění, kteří odmítají „stranický výklad pravdy,“ kteří vystupují proti „totálnímu prvku“ v politice a ve vědě, apod. Za revisionismus se vydává každá změna, ke které dojde například ve vnitřní politice některého socialistického státu. To má být ovšem v rámci dlouhodobé tendence „humanizace“ marxismu vůbec, tj. ve směru ztráty jeho revoluční podstaty. Zřejmým cílem tohoto přístupu, (který není přiznáván jen pro „Svědectví“) je dokazovat, že socialismus a komunismus musí integrovat základní principy buržoazního demokratismu v politice, základní principy kapitalistických tržních vztahů v ekonomice a základní postulate buržoazní ideologie v umění, kultuře, morálce a vztazích mezi lidmi, aby mohl dále existovat. Tato existence socialismu i tak ovšem bude „dočasná,“ protože zde jde roubování na cizí strukturu. Z tohoto pojetí se vyvozuje nutnost dlouhodobého ideologického boje proti socialistickým státům a nutnost dalšího rozpracování jeho taktiky a strategie.

Značnou úlohu při antikomunistické propagandě na mládež mají i otázky vědy a techniky a také náhoženství. Ze skutečnosti, že prudký technický pokrok sahající od mikroskopu až do smělého rozmachu v dobývání kosmu probíhá paralelně v obou táborech podobně jako technizace, automatizace a celý rozvoj vědy, je dělán závěr, že v takovémto světě, kde úloha techniky a vědy stále roste a dále poroste a který je vlastně předznamenáním toho světa, ve kterém bude žít i vládnout dnešní mladá generace, postupně mizí i stará měřítka pro posuzování politických a ideologických rozporů a konfliktů.

Z II. ročníku Svědectví

<u>Pasternak, Boris</u>	Doktor Živago /Úryvek z románu/. Přel. P.N.	1=5/	62
	Lyrika. Nedotýkat se!	3=7/	269-270
<u>Patchen, Kenneth</u>	Sedm milostných básní.		
	Přel. Jan Tumlíř.	3=7/	274
<u>Polevoj, Boris a H. Fast</u>	Dva dopisy.	1=5/	29
<u>Radimský, Ladislav</u>	Jonesovy "židle" v OSN.	4=8/	306
<u>/pseud. Petr Den/</u>	Milý pane redaktore	2=6/	150
<u>Rilke, Rainer Maria</u>	Modlitba. Báseň.	3=7/	278
<u>Ruge, Gerd</u>	Návštěvou u Borise Pasternaka.	1=5/	55
<u>Scheybal, Karel</u>	Medailonky z ČSR. /P/	3=7/	193
	Neklidné hroby /Imre Nagy/	2=6/	99
<u>Tigrid, Pavel</u>	Marx na Hradčanech. /Pokus o pohled na čs. otázku deset let po únoru/	4=8/	311
	Na starou notu /P/	2=6/	97
	Sjezd překladatelů /PEN ve Varšavě/	3=7/	287
<u>Tumlíř, Jan</u>	Tomu tenorákovi v bílém saku, co to tak slavně proslovil /Na okraj románu Josefa Škvoreckého Zbabělci/	4=8/	369
	Tři knihy /Polská a maď. liter. /	2=6/	188
<u>Voskovec, Jiří</u>	Vážená redakce! Tribuna Sv. 2=6/	154	
	Anděl mezi hodinami /Úryvek z románu-prac.název/	1=5/	76
<u>Zagoria, Donald S</u>	Přízrak revisionismu.	3=7/	199
<u>Zaremba, Zygmund</u>	Theorie nové třídy /P/	1=5/	11
<u>Zinner, Paul E</u>	Československo: čtyřicet let /Povaha, tradice, Masaryk atd. /	2=6/	113
	Pane redaktore /Tribuna/	3=7/	266

dialog

gutleutstr. 15, D-6 frankfurt /m 1

An /To ----- P ř i h l á š k a -----
 DIALOG Buchhandlung
 Gutleutstr. 15
 D-6000 Frankfurt/M.1
 tel. 0611 - 23 52 80

Přihlašuji se k odběru reprintu časopisu Svědectví, roč.1-9, 1956-69.

Jméno:

Ulice:

Město a stát;

K objednávce můžete použít i naši barevnou objednávací kartu. Nebo korespondenční listek či pohlednici.

datum

podpis